

začrtali, ter še z večjo vnemo delati za napredek ljudske prosvete in blaginje!

★

Vurberg. Delovna skupina FKA vprizori v nedeljo dne 25. novembra, ob treh popoldne, v župnijskem domu pretresljiv verski misterij »Theophilus«. Farije zapojejo tudi več lepih pesmi, morda še zaigrajo kak kuplet, torej pridite! Vstopnina je razmeroma nizka.

St. Andraž pri Velenju. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da nas sigurno posetijo v nedeljo dne 25. novembra v Društvenem domu, kjer priredi Katoliško prosvetno društvo ljudsko igro v štirih dejanjih »Vaški pov«. Pred igro poje domači pevski zbor. Vstopnina znaša: sedeži 6, stojišča 4, za deco 2 Din. Ker je snov igre zajeta iz življenja našega kmečkega ljudstva, zato naj nikdo ne zamudi priti pogledat. Torej v nedeljo na veselo svidenje! Bog živi!

najbolj zvest Sv. Pankraciju. Šole, društva in posamezni so lepo obiskovali letos našo izletno točko, četudi je bilo letos mnogo zaprek. Naše ljudstvo pa je veselo v teh žalostnih časih, da vsaj vidi, da ni popolnoma osamljeno, kakor bolnik, ki sameva, je vesel, da koga vidi in sliši. Sedaj pa poslušajte obmejno prošnjo! Da Pankracij pride do one veljave, katere je vreden v javnosti, se pripravlja zidanje razglednega stolpa. Nekaj apna je že tam, kamenje se vozi in donaša. Prav lepo se je postavila naša šolska mladina. Kronika bode pričala stoletja potomcem, s kakim navdušenjem se dela za veljavo kraja in s tem države ob meji. Gospod šolski upravitelj je že dvakrat peljal večje šolarje tja in tudi sam pomagal nositi kamenje. Hvala in čast mu! Nanošenega kamenja je več kubičnih metrov. Naši kmetje so že dva dni vozili za roboto; tako hočejo pripomagati, ko denarja nimajo. K zadnji službi božji, ki je bila ta mesec pri Pankraciju, so tudi domačini prinesli nekaj kamenja. Tako se naproša, da vsak, ki je blage volje in to telesno zmoro, prinese kamen in tako spopolnjuje ono grmado kamenja, ki je potrebna za zidavo. Skupno delo bo uspeh imelo ter rodilo čast in ponos našega naroda in domovini!

Maribor. Dne 14. novembra popoldne smo izročili materi zemlji na mestnem pokopališču na Pobrežju truplo blagopokojnega gosp. Boštjana Ferka, ki je delal nad 50 let kot črkostavec in je bil zaposlen v Cirilovi tiskarni nad 43 let. Zadnja leta je užival zaslužen pokoj in je podlegel dne 12. novembra dopoldne pljučnici na svojem stanovanju. Pogreba so se udeležili poleg stanovskih tovarišev iz vseh mariborskih tiskarn še g. ravnatelj Cirilove tiskarne Fr. Hrastelj, monsignor J. Vreže, g. profesor dr. Josip Hohnjec in še več drugih odličnih gospodov iz Maribora, ki so poznali dobrega ter delavnega g. Ferka. Žalostniki mu je odpelo pevsko društvo »Grafika« in ob odprtem grobu se je poslovil od rajnega v izbranih besedah stanovski tovariš. Blagemu g. Boštjanu ostani ohranjen časten spomin med vsemi, ki so ga poznali! Naj v miru počiva!

Študenti pri Mariboru. Tam po leti se je začelo nekaj gibati pri cerkvi sv. Jožefa. In v nekaterih listih se je javilo, da se namerava popraviti zvonik. Obenem se je prosilo cenj. občinstvo, naj kolikor more prispeva in pomaga za izvršitev, ker je cerkev revna. Radovedni boste vprašali, kaj je torej s popravilom in kako se je uporabil denar, ki so ga nekateri že darovali? Hvala Bogu in blagim dobrotnikom! Zvonik je dobro in temeljito popravljen od »pete do glave« zunaj, kar se tiče zidarskih in nekaj mizarskih popravil, ki so bila najpotrebnejša. In kar je še lepše: stro-

ški so vsi kriti! S tem pa še ni končano delo. Kdorkoli pozna notranjost cerkve sv. Jožefa, kako revna je, bo rad priznal nujnost, da se popravi, osnaži. Zato se prav lepo priporoča predstojništvo cerkve vsem Jožicam in Jožefom in sploh vsem častilcem sv. Jožefa, naj nas podpirajo še nadalje v tem popravilu prihodnje leto. Gospodje duhovniki naj ne vržejo v koš, ko dobe prošnjo in položnico v korist naše cerkve. Bog plačaj! Za dobrotnike se opravi vsaki teden ena sv. maša v tukajšnji cerkvi. — Predstojništvo cerkve sv. Jožefa v Studencih pri Mariboru.

Dravograd. Dne 14. novembra je umrl nagle smrti najstarejši član tuk. gasilnega društva g. Jakob Taller v 64. letu svoje starosti. Pred par dnevi je zbolel na pljučnici. Rajni je bil od rajnega viteškega kralja Aleksandra odlikovan za zasluge pri gasilnem društvu z zlato in srebrno kolajno. Bil je dober, miren mož, da ga je vse rado imelo, kar je tudi pokazal veličasten pogreb. Moški pevski zbor mu je pod vodstvom domačega organista g. Stegerja zapel ganljivo žalostinko. Naj počiva v miru! — Nov razred šole smo dobili. Nekdaj pred 30 leti je bila šola v sedanji mežnariji; zadnja leta se je razred uporabljal za zasebno stanovanje in sedaj so zopet naredili 6. razred. Tako imamo sedaj celo hišo lepo očiščeno in napolnjeno. Še nekaj! Novi g. kaplan je organiziral šolsko petje v cerkvi, ki se prav lepo razvija. Gospod organist vneta poučuje šolarje in se obeta čez nekaj časa lep uspeh.

Sv. Pankracij-Remšnik. Poletna sezona je minila, skupni izleti so prenehali, pa lepa jesen nam da priliko, da obiščemo našo izletno točko večkrat tudi sedaj. Naš Maribor je pač

Podova pri Račah. Nova motorna brizgalna, ki si jo je nabavila gasilna četa v Podovi s štedljivostjo in požrtvovalnostjo, bo v nedeljo dne 25. novembra slovesno blagoslovljena popoldne ob dveh. Prijatelji gasilstva vlijudno vabljene na pomoč!

Spodnja Polskava. V nedeljo dne 25. t. m. priredi kmetijsko-gospodinski tečaj v Spodnji Polskavi poučno razstavo v veliki dvorani občinske hiše. Ob tej priliki se vršijo strokovna predavanja in sicer ob 11. uri predpoldne in ob dveh popoldne. Vabijo se vse žene in dekleta, da obiščejo to razstavo. Ob treh se prične oficijelni zaključek tečaja, katerega se udeležijo starši gojenk in povabljeni predstavniki oblasti. — Ker se bo vršil od 1. decembra t. l. dalje drugi tečaj v večjih prostorih, se bo sprejelo tudi večje število deklet. Zato naj se prigrasijo še ona dekleta, ki ga nameravajo obiskovati, ker je še nekaj prostih mest. Vse prijave sprejema Marica Rajšpova v Spodnji Polskavi, ki daje tudi vsa potrebna tozadevna pojasnila.

brez zlata in draguljev. Po preteku nekaj mesecev je sklenil, da bo stikal ponovno za zakladom ob morski obali, katero je doslej le površno preiril in pregledal.

Odposlana je bila na otok ponovna ekspedicija, koje vodstvo je prevzel kanadski polkovnik Leckie. Campbell bi naj zamenjal častnika nekoliko pozneje. Baš tedaj, ko bi se naj izvršila zamena, se je vršila na Floridi ob morski obali avtomobilska dirka, v kateri je šlo za svetovno slavo ali takozvani rekord. Campbell se ni mogel odločiti, da bi se odrekel dirki na račun ekspedicije. Bil je uverjen, da Kanadcu ne bo uspela najdba in bo itak potrebna še ena raziskovalna odprema.

Leckie in njegovi tovariši so se lotili dela z najnovejšimi tehničnimi pripomočki. Polkovnik se je pogajal več mesecev pred odhodom z vlado republike Costarica, koje last je Cocos-otočje. Slednjič se je vrhovna oblast omenjene ljudovlade vendarle odločila, da je odposlala s polkovnikom 9 vojakov, ki bi naj pazili na to, da dobi Costarica v »čaju« najdbe zasiguran je delež na dragocenostih in zlatu.

Vsa oberstova prekopavanja zemlje ter preobračanja skal so bila zastonj. Po večmesečnem raziskovanju je moral priznati, da je kopal ter

iskal zaman tam, kjer je vršil isto brezplodno delo leta 1897 admiral Palliser.

Tretje poročilo, nanašajoč se na južnoameriški zgodovinski zaklad, se glasi:

Advokat Julij Torres iz južnoameriške republike Ecvador bi naj bil našel v indijanski vasi v gorovju Andov pravični zaklad starih Inkov, ki so prebivali v dobi odkritja Južne Amerike po Špancih v današnji državi Peru. (O zgodovinskem ozadju zlatega zaklada starih Inkov nekoliko pozneje.)

Da bi bila naša ekspedicija natančno poučena, kaj je vse znanega o posebnostih ter znamenitostih, ki obdajajo samotne Cocos-otoke, je dodala zgorajnim beležkam še popis pošastnih prikazni, katere so opazovali v tamkajšnji bližini.

Parnik »Castilian« je bil 12. decembra 1857 ob 6. uri zvečer sredi Atlantike ob zapadni afriški obali in blizu otoka Sv. Helene, zadnjega bivališča velikega Napoleona. Kapitan Harington v družbi častnikov Dawisa in Huitlerja je gledal na poveljniškem mostu otok, ko se je prikazala samo 20 metrov daleč sredi morja čudna pošast. Njen vrat je bil dolg vsaj 20 m in 100 m naokrog je bila voda namah temnorjva. Z daljnogledom

ljo. Ob vznožju stolpa visi pod posebno strelsko termometer z živim srebrom v podobni črke U. En trak toplomera je ozek, drugi širok. Ozka cev je v kontaktu s posebno električno pripravo, ki prižiga niz barvnih žarnic, tako da se opazovalcu zdi, kakor da srebro v cevi vstaja in pada. Ta toplomer sveti vsako noč do ene ure jutraj.

Nekaj, kar ne vedo vsi: da ima Avstralija vkljub svoji razsežnosti prostora za največ 20 milijonov prebivalcev, ker je velik del avstralskega ozemlja neobljudljiv;

da so že stari Egipčani poznali in študirali sladkorno bolezen.

St. Peter pri Mariboru. Z združitvijo občin je bila tudi naša starodavna občina šentpeterska pridružena občini Košaki. Mnogo se pa zadnje čase razpravlja in piše o priključitvi okoliških občin k mestu Mariboru. Po enem predlogu bi pripadel tudi veliki del občine Košaki k Mariboru, in to brez št. Petra; po drugem načrtu pa tudi št. Peter. Ker se pri prvotni komasaciji občin ni oziralo na naše želje, naj bi se upoštevale vsaj sedaj. Ako se priključi večina občine Košaki Mariboru, se naj da bivši občini št. Peter zopet samostojnost, ker ima vse predpogoje zato. Občini št. Peter bi se naj le priključil del Meljskega hriba, ki že itak šolsko in cerkveno gravitira k št. Petru. Priključila bi se naj šentpeterski občini še eventuelno katastralna občina Grušova, ki spada šolsko in cerkveno k št. Petru in ker se velika večina Grušovčanov s tem ujema. Če bi pa se vstrajalo na tem, da se priključi tudi št. Peter Mariboru in bi predlog bil osvojen, se tudi ne protivimo, a le pod pogojem, če se to izvrši brez vsake kakoršne si hodi večje ali nove obremenitve šentpeterskih občanov, to je da se inkorporacija izvrši brez povišanja davkov, ker dobrine, ki bi jih imeli šentpeterski od Maribora, bi bile za dolgo vrsto let za nas prav malenkostne. Seveda nam je veliko ljubše, če se uresniči naš prvotni predlog. Vsekakor pa odklanjamo vsako drugo rešitev ali morebitno združitve št. Petra s katerokoli drugo občino.

St. Peter pri Mariboru. Opozarjamo na cesto od cerkve proti hrenci in pa na sedanjo cestno zvezo od okrajne ceste proti Nebovi in Metavi, kjer je le vsled popustljivosti oskrbnitva veleposestva grofica Eltz omogočena vožnja iz Nebove in Metave na okrajno cesto. Pristojne čelnike vlijudno vabimo, da si te ceste pogledajo! — Nekje smo čitali o obveznem fotografiranju in da je županstvo v Kamniku pozvalo vse občinske odbornike, naj se pridejo fotografirati itd. Tudi občinski očetje občine Košaki so se hodili fotografirati prejšno nedeljo. No ja, bo vsaj lep spomin na osem občinskih odbornikov iz št. Petra. — Bratovščina jeruzalemskega osla je napravila precej pregledne in jeze tistim bogaboječnejšem, ki iz same ponižnosti raje postajajo zunaj cerkve. Ni jim tudi jasno, odkod izvira ime te bratovščine. Naj jim bo pa to tem potom pojas-

njeno. Judje so imeli navado, da so iz oddaljenejših krajev prihajali na osli v tempelj. Osle so kajpada pustili pripete ali kar prosto zunaj tempelja, sami a so šli v tempelj, da so opravili svoje bogoslužje. Zdad bo torej znan pomen te čudne bratovščine. Torej se člani bratovščine jeruzalemskega osla nikakor ne morejo primerjati z judi, ki so bili vsekakor bolj verni, ker so šli v tempelj, dočim so njihovi osli ostali zunaj.

St. Peter pri Mariboru. Pretekli ponedeljek sta slovesno obhajala v župni cerkvi svojo zlatoporočko Seneker Alojz in Ivana, viničarja iz Vodol. Zlatoporočnica sta se za svoja leta čila in zdrava, saj že ima zlati ženin 85 let, njegova družica pa je za 10 let mlajša. Poročena sta bila pred 50 leti in sicer dne 23. februarja 1884 pri Spodnji Sv. Kungoti. Ženin je rodom od Spodnje Sv. Kungote, nevesta pa iz Svečine. Daj Bog, da zlatoporočnica preživi jesen svojega življenja v sreči in zadovoljnosti in da bi jima ničesar ne manjkalo, kar rabita za dušo in telo.

Zlatoličje na Dravskem polju. V nedeljo dne 11. novembra je zapregel posestniški sin konje, da gre na polje po neki pridelek. Ko je krenil konje iz dvorišča na državno cesto, se mu je voz prevrnil z njim vred in s pomagacem, ki je imel fantka s seboj. Fantek se je pobil, voznik in pomagac sta ostala nepoškodovana.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V soboto dne 10. t. m. smo tomaževski farani sprejeli novega g. župnika Franca Magdiča. Muhasto jesensko vreme nam je naklonilo prav lep dan. Naše verno ljudstvo se je polnoštevilno udeležilo sprejema, da izkaže čast onemu, ki prihaja v Gospodovem imenu v Njegov vinograd delovat v dušno korist njemu izročeni faranov. 56 kolesark in kolesarjev mu je prihitelo naproti do železniške postaje. Pisanemu sprevodu se je na farni meji po pozdravu pridružilo 28 konjenikov. Kakor bi prihajala pomlad v deželo, se je zdelo, koliko cvetja, slavlolokov, zastav in zastavic je bilo. Pri cerkvi, ki je bila, kakor tudi župnišče, vsa okrašena z zelenjem in jesenskim cvetjem, je pozdravil g. župnika g. kaplan, šolski upravitelj, ključar, zastopniki: ženske, dekliške, fantovske Marijine družbe, občine itd. Po zahvali novega g. župnika je bila v cerkvi zahvala in priporočilo Onemu, ki vodi vsa naša dela in naša po-

Pri hemoroidalni bolezni, zagatenju, nategnih črevah, abscesih, sečnem pritisku, odebelih jetrih, bolečinah v križu, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grančice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravilki za notranje bolezni svetujejo v mnogih primerih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

ta, in ki naj blagoslovi delovanje novega pastirja v teh težkih časih, da bodo vsa naša dejanja usmerjena edino le k Bogu, večni Lepoti in Resnici!

Strigova pri Ljutomeru. V nedeljo dne 11. novembra se je poročil mladenič Janez Bogdan s Franciško Kovačič. Bil je dober mladenič, zvest katoličan in predsednik »Križarskega bratstva«. Želimo obema obilno božjega blagoslova. — Jesensko delo smo že opravili, razen stelje, ki je vsled trajnega deževja ni mogoče spraviti. Tudi pri nas se kmetje pritožujejo čez denarno krizo, ki tudi nam ne prizanaša. Tisto malo poljskih pridelkov, ki smo jih pridelali, ni mogoče v denar spraviti, ali pa zelo poceni; za vino, ki ga je zelo malo, pa je izvrstna kapljica, nam ponujajo samo 4—5 Din. Kmet se vpraša, kje naj vzame denar za davke, obutev in obleko na zimo. — God sv. Martina smo tudi mi z manjšimi slavnostmi proslavili. Med rano sv. mašo je izvajal lepe pesmi naš domači pevski zbor. Posebno pozornost vernikov vzbuja s svojim globokim basom gospod Martin Klovár, po domače Pukač, prejšnji cerkveni ključar in cerkovnik, ki je zadnji čas pristopil k pevskemu zboru in ga čisto vidimo med našimi cerkvenimi pevci na koru.

Svetinje pri Ormožu. Z žalostnimi zvoki so zvonovi v nedeljo dne 11. novembra naznanili smrt članice Marijine družbe Alojzije Lenarčič, ki je umrla v starosti 62 let. Leto dni je bolehal, da ni mogla več opravljati dela pri svoji sestri, ki ga je bila vajena. Ljubila je njene otroke in za vse lepo skrbela. V boleznih je bila previdna, a ko je nekoliko okrevala, je šla pogostokrat k sv. obhajilu. Marijina družba jo je prav lepo spravila v spremstvu

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

so ugotovili mornarji, da izpreminjajo barvo vode pod morsko gladino vidni udi živali. Tako je bila torej velika. Plula je počasi proti obali. Merila je vsaj 300 do 400 čevljev, imela je temno rjav hrbet in vrat ter rumenkastobel hrbet. Pozneje je dodal kapitan Harington 16. febr. 1858 angleškemu listu »Times« v posebnem pismu tole: »Kljub dvomom znanstvenikov sem prepričan neomajno, da bivajo v oceanski globini nepoznana strašila. Kot izkušen mornar ne bi nikoli zamenjal onega nestvora s kako drugo živaljo. Saj smo ga opazovali prav blizu in pomota je izključena na daljavo 20 metrov. Mislim, da so te živali jako redke in se prikažejo le malokdaj na površju.«

Kapitan Drawer, poveljnik »Pauline«, je bil dne 8. julija 1875 blizu rtiča San Roc na brazilski obali, ko je zagledal tri velike kite. Najbolj čudno pa je bilo, da se je ovijalo krog enega kita velikansko strašilo v obliki kače z rjavim hrbtom, belim trebuhom, orjaško glavo, vrat in gornji život so merili vsaj 40 čevljev. Celih 15 minut je tiščala zver kita v velikanskih šapah in ga tresla kakor hruško, potem ga je potegnila pod vodo. Najbolj čudno pa je bilo ponovno srečanje teden pozneje, dne 13. julija. Tedaj je drvela pošast naravnost proti ladji z visoko dvignjenim, do 30 m dolgim gornjim životom. Zdelo se je, da

hoče napasti ladjo. Moštvo je že pripravilo orožje. Toda pošast je zginila pod vodo, predno se je približala naši ladji.

O morskih pošastih navedeno se bo zdelo čitateljem bajka in plod bujne domišljije. L. 1933 so se pojavila po časopisju na celem svetu poročila o velikanski pošastni prikazni, ki se je prikazala nekaterim iz globin jezera Loch Ness na Angleškem. V očigled omenjenemu poročilu so vreli tisoči in tisoči iz Angleške in iz vseh delov sveta k lohneškemu jezeru, da bi čuli kaj več o strašnem zmaju, ali bi bili celo deležni njegovega srečanja. Očividci so trdili, da stopi včasih pošast na kopno in hodi okrog. Odkrili so odtise zmajevih šap in učenjak ter strokovnjak jih je premeril in fotografiral. En del učenega sveta je bil za to, da je mogoča taka prikazen; drugi je izključeval predpotopne živalske orjake v današnji dobi. Se ni prav potihnila zadeva z lohneškim strašilom, že se je zgodilo meseca februarja 1934 ob francoski obali nekaj, kar je prepričalo celi svet, da hrani morsko dno živalske prikazni, ki so bile doslej znanstvenemu svetu uganke in povsem nepoznane.

* Pripomba pisatelja iz dejstev najnovejšega časa. Dalje sledi.

č. g. dušnega pastirja k večnemu počitku. Velika udeležba s krasnimi vencami in šopki je dokaz, kako je bila priljubljena pri vseh. Naj v miru počiva!

Luče. Pri plavi iz Solčave do Luč se je prejšnjo nedeljo pripetila smrtna nesreča: utoni! je neki delavec iz Rečice. Ko se je smrtna nesreča zgodila, se je pa delo kar nadaljevalo. Tudi v Lučah smo tako zelo napredni, da imamo bratovščino jeruzalemskega osla. So nekateri, ki imajo stalne seje med pridigo in sv. mašo, ob vsaki nedelji ali prazniku zadaj za cerkvijo, tesno ob starem zidu. Ob slabem vremenu pa se te seje vršijo na stopnicah zvonika in še celo v spodnjem delu zvonika. Organizirala pa se ta »brumna« bratovščina doslej še ni, zato ne moremo poročati imen vodstva.

Celje. Tukaj smo k spremljali k zadnjemu počitku dne 13. nov. popoldne g. M. Ljubšo, upokojenega kaznilniškega kurata, ki je pomagal g. opatu v pisarni mestne župnije. Pogreba se je udeležilo 51 duhovnikov, zastopniki mesta, oblasti, raznih društev in organizacij. Koj za krsto so stopali pokojnikovi najboljši prijatelji iz Maribora. Rajni je bil znan kot zgodovinar in je posloval mariborsko Zgodovinsko društvo h pogrebu kot svojega zastopnika g. prelata dr. Kovačiča. Udeležila sta se pogreba v zastopstvu Cirilove tiskarne v Mariboru, kjer je bil rajni uslužben več let po prevratu, g. ravnatelj Franc Hrastelj in monsignor J. K. Vreže. Častno so bili zastopani pri zadnjem spremstvu člani visokošolskega katoliškega društva »Zarja«, kojega častni član je bil g. Ljubša iz dobe pred vojno, ko je še služboval v Gradcu na kaznilnici. Pogrebne obrede je opravil g. celjski opat Jurak. Ob odprtem grobu so govorili blagemu rajnemu v slovo: g. prelat dr. Kovačič, celjski odvetnik dr. Anton Ogrizek in predsednik »Zarje«, g. Marijan Ogrizek. Zalostinke je bilo pevsko društvo »Celjski zvon«. Rajni g. Matija nam ostani vsem vzgled zavednega, požrtvovalnega in vestnega kulturnega delavca!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Martinova nedelja je bila dan radosti za šentpetersko župnijo. Ta dan je prispel na izpraznjeno župnijsko mesto novoimenovani župnik vlč. g. Ivan Rančgaj, doslej kaplan v Šmarju pri Jelšah. Sprejem je bil nadvse tople, prisrčen in siovesen, v kolikor je to vsled dolžne pietete do pokojnega vladarja bilo sploh možno. Pri sprejemu je sodelovala cela župnija. Ves trg je bil v slavolokih in vencih. Po običajnih pozdravilih se je vršila v župni cerkvi lepa slovesnost ob navzočnosti šestih duhovnikov in mnogobrojnih župljanov. Želja nas vseh je, da Vsemogočni ohrani novodošlega duhovnega očeta, neutrudnega prosvetnega delavca na čelu naše župnije do sive starosti, da bi se pod njegovim neutrudnim vodstvom obliče slavnostne božje poti na Svetih gorah v marsičem spremenilo in da bi mu župljani v vseh težkih trenutkih stali zvesto ob strani. V to pomozi Bog in svetogorska Mati!

Sv. Rupert nad Laškim. Kdor pravično živi, je vedno vesel; ko se pa človek v hudo bijo poda, najde povsod le plevel. Ne ustraši se, spoštovani bralec, da se bo pridiga začela, pa vedi, da je bilo blizu pridige ali pa celo v njej sami. Namreč tista reč, ki se je pri nas zgodila v teh pustih časih, ko ne slišiš nikjer drugega kakor vzdihovanje in tarnanje. Pa se primeri včasih še kaka smešna reč, da se moraš nasmejati. Bilo pa je tako: Na praznik Vseh svetnikov so ljudje, hiteči zjutraj v cerkev, vzeli dežnike s seboj (kateri jih pač imajo), ker se je nebo že zgodaj

držalo zelo černo. Med opraviлом je dežilo in snežilo kar za stavo. Po službi božji vzame vsak srečen svoj dežnik, da se ubrani mokrote; neka ženska je imela čisto nov dežnik in ga med opraviлом shranila pri stranskem oltarju v skriti kot. A kako se začudi in razžalosti, ko odhaja iz cerkve ne najde nikjer svojega novega dežnika! Ženska hiti k župniku in mu potoži svojo nesrečo: Gospod, pomagajte mi, da zopet dobim dežnik, komaj sem si ga bila kupila, sirota sem. Župnik pravi: bom poskušal. Prihodnjo nedeljo pa g. župnik po pridigi razloži ljudem nesrečo in prošnjo okradene ženske in pristavi: Kateri se je zmotil, da je vzel tuje blago, naj vrne dežnik siroti in ga naj prinese v žagred; lahko to čisto tiho in skrito stori. Dotični grešnik ali grešnica gotovo ni imela zelo zakrknjenega srca: drugi dan se je že dežnik znašel pri Oblaovem kozolcu blizu cerkve. Vesele je bila uboga ženska, da je spet dobila svoje blago; vesela je bila pa tudi grešna duša, da je lahko tako hitro in lahko popravila svoj pregrešek. Pa naj še kdo reče, da smo mi hribovci v Sv. Rupertu napačni ljudje!

Heerlerheide v Holandiji. Resnično, pravo spoštovanje ter ljubezen do domovine so naši jugoslovanski izseljenci v Holandiji ponovno že pokazali, zlasti še z vsakoletnimi izleti v Jugoslavijo ter s krasno uspelo razstavo izseljeniškega življenja na letošnjem jesenskem velesejmu v Ljubljani. Le nekaj tednov po letošnji vrnitvi izletnikov iz domovine je izseljenec pretresla vest o tragični smrti jugoslovanskega kralja. Spominu velikega vladarja smo se hoteli oddolžiti. Ze pri sestankih posameznih društev sv. Barbare so se vršile žalne komemoracije. Na dan pogreba je bila služba božja v Nieuwenhagenu, ki se je udeležilo veliko število naših rojakov iz okolice. Dan 1. novembra pa je bil veličasten žalen spomin pokojnemu kralju, ki se ga je udeležilo vsi naši izseljenci v Holandiji. Ob 11. uri je napolnila veliko cerkev v Nieuw Einde velika množica Jugoslovancev. Vsa društva sv. Barbare so prišla s svojimi z žalnimi trakovi ovitimi zastavami. Slovenski duhovnik g. Drago Oberžan je opravil sv. mašo s prisrčnim nagovorom, ki je privabil solze v oči. Po sv. maši so bile molitve za pokojnega kralja. Prvič v Holandiji se je odpel slovenski »Usmili se me Boga«, ki mu je sledil vedno lepi »Blagor mu, ki se spočije«. Vidna ginjenost je prevzela vse navzoče. Cerkevnemu opraviłu je sledila kratka, jedrnata komemoracija v društveni dvorani. Pred sliko kralja Aleksandra je visel lep venec, lučka je brlela, ves oder je bil zavrt v težko črnino, izpod katere se je vila državna trobojnica. Pevski zbor iz Heerlerheide, ki je že med sv. mašo lepo prepeval, je tudi tu odpel nekaj zalostink. Predsednik Zveze jugoslovanskih društev sv. Barbare g. Ivan Novak se je v krasnem nagovoru spominjal pokojnega kralja Aleksandra ter mu zaklical trikratni »Slava«, nakar se je cela dvorana oddolžila spominu velikega pokojnika stoje z minutnim molkom. Spregovoril je še slovenski duhovnik, izrazili smo s posebnim povdarkom zvestobo novemu kralju Petru II., zadonela je državna himna in ginljiva slovesnost je bila končana.

*

Ali si že obnovil naročnino?

Poslednje vesti.

Politične novice.

Vložitev pritožbe naše države svetu Zveze narodov. Naš zunanji minister B. Jevtič, ki se muči v Ženevi, je vložil dne 20. novembra svetu Zveze narodov pritožbo naše države glede marsejskega atentata. Pritožba je podpisana od zastopnikov držav Male in Balkanske zveze. Razprava o pritožbi se bo vršila enkrat po 20. januarju 1935.

Naš državni proračun. Državni proračun za 1935—1936 je že predložen narodni skupščini po ustavnem roku 1 mesec pred zasedanjem. Proračun je zmanjšan za 183.387.541 Din od vseh prejšnjih proračunov. Celotni novi proračun znaša 9.987.863.257 Din. Predlog proračuna izdatkov splošne državne uprave, ki se krije z neposrednimi in posrednimi davki, z raznimi manjšimi dohodki in presežki dohodkov državnih gospodarskih podjetij, znaša 6.850.188.818 Din in je od sedanjega proračuna manjši za 64.165.522 Din. Predlog proračuna izdatkov državnih gospodarskih podjetij in ustanov, ki svoje izdatke krijejo z lastnimi dohodki, znaša 3.137.674.439 Din ter je tudi nižji za 119.232.019 Din.

Novice iz drugih držav.

Kardinal Gasparri. Dne 19. novembra je umrl v Vatikanu v starosti 82 let kardinal Peter Gasparri. Rajni je bil papežev tajnik od leta 1914 do 1930 in je podpisal leta 1929 lateransko pogodbo, po kateri se je Vatikan pobotal z italijansko državo.

Domače novice.

Most se je podrl pod avtomobilom. Iz Celja je peljal tovorni avto g. Pestotnika iz Šoštanja. V Mali Pirešici, 8 km od Celja, se je zrušil pod avtomobilom lesen most, ki je spajal banovinsko cesto II. reda. Lastnik avtomobila ima 20.000 Din škode.

Neznanega moškega utopljenca je nesla Drava mimo Kamnice pri Mariboru.

Smrtna nesreča hlapca. V Rošpohu pri Mariboru je smrtno ponesrečil 35letni hlapec A. Urajnik. S škodnja je padel 5 m globoko in je priletel na cementna tla.

Smrtno je povozil vlak dne 17. t. m. pri Zalogu pri Ljubljani železničarja Janeza Rome. Smrtno ponesrečen je opozarjal progovne delavce, naj se izognejo bližajočemu se vlaku, a je pozabil pri tem sam nase. Lokomotiva ga je podrla, strojevodja tovornega vlaka ni mogel več ustaviti in je peljal celi vlak preko nesrečnega. Nesreča se je zgodila blizu čuvajnice, v kateri je stanoval Rome s svojo družino. Žena je bila priča moževe smrtni nesreči.

Smrtno zaboden. V Žalni pri Višnji gori je bil kot zaključek fantovskega pretepa smrtno zaboden v vrat 29letni delavec Jožef Matjašič, po domače Plešetov iz Luč.

Za dan 1. decembra. Združenje trgovcev za mesto Maribor objavlja, da morajo biti trgovine na dan ujedinjenja dne 1. decembra ves dan zaprte, zato pa smejo biti vse trgovine v nedeljo dne 2. decembra odprte ves dan, na kar opozarja združenje svoje člane in kupujoče občinstvo.

Dopisi in prireditve.

Težno pri Mariboru. Po dolgotrajni in mučni bolezni, prevladeno s sv. zakramenti, smo dne 17. t. m. spremljali našo ljubljeno, spoštovano, v 66. letu stoječo ženo, mater in sestro Senčič Alojzijo, rojeno Gornik, posestnico v Jurškem dolu pri Sv. Jakobu v Slov. g.